

нови планове за разгорещената му глава. Лжчитъ на истинското слънце го грѣха сега и топлѣха. Къмъ забравения си нещастенъ братъ-робъ той обърна и отправи своитѣ грижи, своята обичъ, своята подкрепа.

„Нѣжинскиятъ грѣкъ“ умрѣ. Истинскиятъ българинъ възкрѣсна. Априловъ чакъ сега откри отечеството си, както Колумбъ Америка.

* * *
Първата грижа на Априлова бѣше да даде просвѣта на съгражданитѣ си. Затова съ подкрепата и на други добри българи той съгради въ родното си градче Габрово едно ново училище, което стана разсадникъ на българското образование. Въ него се изучава най-виднитѣ апостоли на възраждането ни.

Никола Никитовъ

ЕСЕНЕНЪ ДЪЖДЪ

Ситенъ дъждъ прелита
и полята пита:

„Скриха ли се всички
мънички душички, —
вънъ да не зимуватъ
гладни да гладуватъ?“

Есенната шума
на дъждеца дума:
„Всичкитѣ се скриха.
Но едно сираче
съсъ гждулка тиха
изъ полята плаче.

Позапри додето
нейде изъ полето
кжщичка намѣри
тѣй да не трепери,
че е като птичка —
самъ-сама душичка.“

Шумата му рече
й дъждътъ пресѣче,
и въ една кжщурка
сжщинска печурка —
скитникътъ се сгуши
и огнецъ запуши.

Славчо Красински